

La phrase suivante est grammaticalement intéressante : « *Die kerel **ziet er potig uit*** » (« *Ce type a l'air costaud* »).

A première vue, on pourrait croire que l'on a affaire au verbe « **uitzien** », avec « **uit** », réagissant comme une « particule séparable », qui ferait l'objet d'un **REJET** derrière les **complément** (« **potig** »), à la fin de la phrase.

On a en fait ici l'expression « *eruit zien* ». On aurait pu avoir aussi la variante suivante de la phrase :

« *Die kerel **ziet potig eruit*** ».

Sis, ik wou graag weten of het fladderende spook, dat graag door tunnels kruipt, soms in jouw huis verblijft!

Spot niet met de spoken van het zwijn!

Ze zijn zeer gevaarlijk voor nieuwsgierige beunhazen die hier rondsnuffelen! Is er nog wat?

Verder zou ik nog willen weten of jij soms de garnaalvisser bent, die Mathilde op het strand van Knoeke ontmoette!

O, kunnen jullie Mathilde, de kamermeid uit het Grand Hotel? Dat is wat anders! Kom binnen kerels! Kom binnen!

Uitkijken, Bertrand! Die kerel ziet er potig uit!

Inderdaad, maar er valt niets te vrezan! Hij is uiterst vriendelijk!

Nu de grendel op de deur en ik kan jullie zonder getuigen rustig tot moes slaan!

45.

46